

[Krarup.]

er brug for en lovgivning af denne art. Når der årlig er ca. 5 500 landmænd, der ønsker at bruge den, mener mit parti, at vi må fortsætte med den, og jeg anbefaler lovforslaget i den foreliggende form.

Oluf Johansen: Da denne lovgivning kom til verden i 1932, var baggrunden det meget triste billede, dansk landbrug dengang udviste. I dag taler man om de høje forrentningsprocenter i landbrugsregnskaberne, og man diskuterer de forskellige brugsberettigelse eller ikke-berettigelse i forbindelse med tallene fra større og mindre landbrug. Så pludselig dukker denne lille lov op og siger: læg mærke til mig, jeg er også med i billedet. Dette lovforslag viser netop i modsætning til regnskabstallene uensartetheden indenfor dansk landbrug, idet bemærkningerne oplyser, at omkring 5 000 landmænd er således stillet, at de må støtte sig til en lov som denne for at få deres jord besået. Som nævnt af andre ærede ordførere ville de vel nok få deres jord besået under alle omstændigheder, det skal den jo. Ingen jord må ligge helt udnyttet hen, og andre organer kunne formentlig træde til. Men er det nu alligevel ikke lettere for landbrugere, der er i de nævnte vanskeligheder, at klare sagen selv mellem dem og deres købmænd?

Nå, selvom dette lovforslag som sagt kommer ind i billedet af dansk landbrugs stilling i øjeblikket, viser det alligevel undtagelserne fra reglen. Der vil altid opstå enkelttilfælde, hvor særforhold gør sig gældende. Der vil i høj grad kunne henvises til sådanne f. eks. på grund af det fugtige efterår. Der findes landmænd, der ikke har fået al deres korn ind, og særlig med hensyn til rodfrugter, roer og kartofler står det adskillige steder meget dårligt til. Der til kan også nævnes, at den kreditstramning, som i så høj grad gør sig gældende i tiden, medfører vanskeligheder for sådanne landmænd.

Alt i alt finder mit parti lovforslaget nødvendigt. Vi vil dog mene, at når vi skal forny en sådan lov år efter år, var det mere rimeligt, om man gjorde loven permanent. Ministeren har ikke foreslået det, og der er vel ikke mulighed for at få en sådan ændring gennemført her. Jeg skal derfor afholde mig fra at stille forslag om det, men skal blot fremsætte ønsket om, at loven, når vi skal have en sådan lov, gøres permanent.

Loven er som sagt til gavn for et antal landmænd, og den er til skade for ingen.

Jeg anbefaler derfor på mit partis vegne lovforslaget til vedtagelse.

Landbrugsministeren (Hauch): Jeg takker de ærede ordførere for deres venlige indstilling overfor det foreliggende lovforslag.

Det blev både af den socialdemokratiske ordfører (Wittrup) og den radikale ordfører (Oluf Johansen) henstillet til mig at overveje, om ikke det var naturligere at gøre denne lov permanent. Dersom der skulles times fædrelandet den lykke, at den nuværende regering også er regering til næste efterår og jeg skulle være medlem af denne regering til den tid, tør jeg bestemt love de ærede medlemmer, at jeg skal forelægge regeringen et forslag om, at den gøres permanent.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden: I skrivelse af dags dato meddeler indenrigs- og boligministeren, at han i folketinget har fremsat:

Forslag til lov om ændring i lov nr. 84 af 31. marts 1937 om økonomisk udligning m. v. mellem Københavns kommune og Frederiksberg og Gentofte kommuner.

Da den højtærede indenrigs- og boligminister, som ønsker at fremsætte et lovforslag, er optaget i det andet høje ting, skal jeg udsætte mødet. Det genoptages kl. 14²⁰.

Mødet udsat kl. 14¹⁴.

Mødet genoptaget kl. 14²⁰.

Første næstformand (Elmqvist): Udenfor dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede indenrigs- og boligminister, for at han kan fremsætte det i dag for hans vedkommende anmeldte lovforslag.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Forslag til lov om udarbejdelse af landstingsvalglisten, som jeg herved skal tillade mig at fremsætte for det høje ting, vedrører udarbejdelsen af landstingsvalg-